

Vén diákok nagyja

TARSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI FOLYÓIRAT · MEGJELENIK MINDEN HÓ 1-ÉN ÉS 15-ÉN

ÖREGDIÁK SZÖVETSÉGEK ÉS EGYESÜLETEK KOZLONYE

Előfizelési árak egész évre:

Ausztriában 5 schilling	Jugoszláviában 40 dinár
Romániában 185 lei	Csehszlovákiában 25 cs. k.
Magyarországon egész évre 4 pengő, félévre 2 pengő.	

Felelős szerkesztő:

ZÁMBÓ AURÉL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, VI., Ó-utca 8. szám.

A nemzet új apostolai.

Aldott kezű építőkre sohase volt nagyobb szükség a nemzetnek, mint most, amikor egy világrengető romhalmazából kell országot építeni. Az új idők megfeszített munkája magához láncolta a nemzet nagyjait, akik hihetetlen erőfeszítéssel és áldozatok árán hontogatják körvonalait egy szebb jövőnek. És ebben a díesőséges, nagyotakaró munkában is a legelső között kell említenünk a véndiákszövetségek tisztelendő elnökeit és egyéb vezetőit, akik egy boldogabb múlt hagyományos levegőjében fogták össze és szervezték lelkes csapatokba a magyar társadalom színe-javát a nemzet gerincét alkotó középosztályt.

Kulturális, társadalmi és nemzeti vonatkozásban mérhetetlen jelentőségű és hatásaiban nagyértékű munkásságot fejtenek ki a diákszövetségek. Ezt csak az nem tudja, és csak az nem ismeri el, aki még nem mélyedt el benne.

Aki még nem látott be egy-egy szövetség belső életébe és nem volt alkalma hozzásimulni ahhoz a fenkölt, nemes szellemhez, mely — mint egy nagy családot — átfogja egy iskola valamennyi volt tanulóját és mindnyájukat egyetlen nagy eszme közös udvarába vonja. Az egyesülésnek és szövetkezésnek föltétlenül ez a leglogikusabb módja; itt nem idegenek

EGER.

A rom. kath. érseki liceum épülete, háttérben a ma is híres csillagvizsgáló látható.

Az 1741-ben alapított liceum hatalmas könyvtára 50.000 kötetet és 400 kéziratot (38 nyelven) őriz.

Csak a meghatódott elismerés hangján szólhatunk erről az eredményteljes munkáról, amelyet közéletünk legjelesebbjei végeztek és folytatnak laukadatlan kitarással és önzetlen odaadással.

Boldog örömmel tölthet el az a tudat mindnyájunkat, hogy egyesületeink és szövetségeink élén a legjobb tudású, magukban a kiválóságot a tehetséggel egyesítő előkelő magyar urak állanak, akik akadályt nem ismerő küzdelemmel vezetik át testületüket a nagy magyar vajudáson és megvetik alapjait, megtepossák utjait a jobb jövőnek.

szorítanak egymással baráti jobbot, hanem a legközvetlenebb testvérek. Akiket egy iskola közös padjai avatnak testvérekké.

A legnagyobb feladatok egyike ma: a nemzetet egységessé avatni újra. Visszatéríteni a hagyományos egy ut, egy cél mesgyére. S e nagy feladat megoldására talán nem is képzelhető ideálisabb mód, mint a diákszövetségek adta lehetőség.

Méltán nevezhetjük a nemzet új apostolainak azokat a kiváló magyarokat, akik a diákszövetségek élén ezen munkálkodnak. Erős a hitünk, hogy ők to-

vábra is rendületlenül küzdenek a kitűzött célért s fölhasználnak minden kínálkozó eszközt és alkalmat, hogy egy nagy magyar gondolatot valósággá érleljenek. És ahogy a nemzet eme új apostolai apró csapatokba tömörítették a magyar középosztályt, úgy bizonyára megtalálják annak a módját is, hogy e csapatok közös, nagy táborot alkossanak a legszebb cél szolgálatában.

Az országos szövetség.

A „Véndiákok Lapja“ hasábjain felvetett országos szövetség megalakításának gondolata erős visszhangra talált az öregdiák szövetségek mélyebben gondolkodó vezetői között. Napról-napra érkeznek hozzánk levelek, melyeknek írói egyöntetűen az országos szövetség megalakítását szükségyszerűnek, fontosnak és az ország jövőjének kialakulásában nagyjelentőségűnek tartják.

Ujabbán a *Mezőturi Öregdiákok Egyesületének* budapesti igazgatója, *Merkler József* úr szól a kérdéshez hozzánk intézett levelében. Komoly, jól átgondolt soraiban ő is pálcát tör az országos szövetség mellett. Levelének idevonatkozó részét az alábbiakban közöljük:

„Nagy érdeklődéssel olvastam becses lapjokban a hírt arról, hogy mozgalmat indítottak a hazánkban már szépszámmal megalakult öregdiák szövetségeknek országos egyesülésbe való tömörítésére.

Az eszme azt hiszem az összes öregdiák szövetségek előtt feltétlenül szimpátikus, annál is inkább, mert az öregdiák egyesüléseknek nem csak az a célja, hogy az egy „alma mater“ falain belül felnevelkedett öreg-

diákokat egy táborba hozza és így igyekezzék azt együtt tartani, hanem szerintem az öregdiák tömörüléseknek az is egyik legszebb és legfontosabb rendeltetése, hogy hazánk mai helyzetében a szétbomladozó társadalom különböző világfelfogású, különböző viszonyok között élő rétegeit közös nevezőre hozza, hogy megteremtse azt a *lelki szolidaritást*, amely nélkül a társadalom siralmas állapotának mélységeiből felemelkedni alig tudhat. A magyar társadalom feldult harmoniájának visszaszerzésére hathatós eszköz és segítség lenne a különböző öregdiák szövetségeknek kooperációja, mert ezen a réven rövid időn belül *egy táborban tudnók látni az ország intellektuális társadalmának jórészét*. Hogy ez minő nagy erkölcsi erőt jelentene, arról különösképen beszélnünk nem is kell, ilyen módon való összefogása a magyar jövő alakulását illetően is ezidőszent még beláthatatlan fontossággal bírna.

A mi szövetségünk: A Mezőturi Öregdiákok Egyesületének hivatalos véleményéről ebben a kérdésben még nem nyilatkozhatom, mivel nem volt alkalmam még ezt a szép gondolatot egyesületünk veztősége elé terjeszteni. A szeptemberben lezajló 400 esztendő jubileumi ünnepek kapcsán bizonyára módunk lesz magunk között erről az eszméről beszélgetni s nem kétkedem, hogy szövetségünk szívvvel-lélekkel fog azokhoz csatlakozni, akik az egyes öregdiák egyesületek hatékonyabb együttműködését propagálják.“

Mi a magunk részéről csak azt fűzzük még *Merkler József* ur levelében foglaltakhoz, hogy örömmel veszünk minden buzdító és támogató sort és ernyedetlenül dolgozunk tovább hazánk felvirágoztatása érdekében kitűzött többi céljainkkal együtt az *országos öregdiák szövetség* megalakításáért is. (Z. A.)

Az utolsó iskolamester.

— Visszaemlékezés. —

Írta: ZÁMBÓ AURÉL.

Ide s tova negyven esztendeje már, hogy a kunhalasi református népiskolában a betűvetés fortélyos tudományát és az egyéb nélkülözhetetlennek tartott ismereteket minél kevesebb elokvencia, de annál több somfavessző igénybevétele mellett igyekezett eskély személyem és még vagy harminc szenvedő társam karakán kún koponyájába beilleszteni öreg Czuczor Lajos, a nagy költő atyjafia, iskolamester uram.

Iskola-mester. Ő még az volt. Nem a preparandiókból kikerült sok tudós professzor által kicsiszolt megokosított *tanító*, hanem a pár latin iskolát járt tudományokban verzátus ember, aki alól elszaladt az ősi föld, állást kérni pedig a Bach-korszak urai alatt önérzete, hazafisága nem engedte, így inkább vállalkozott szűkebb hazája nebulói oktatására. Amit a tőle

el nem választható somfabot segítségével elég eredményesen végzett számos éven keresztül.

Allítólag ekkor már egészen más elveken épült fel az új pedagógiai gyakorlat. A miniszterium német mintára — gyártotta az új irányelveken alapuló utasításokat, rendeleteket, de ezek az egyházi hatóságok szűrőjén keresztül vagy nem jutottak el Czuczor uramhoz, vagy ha eljutottak is odáig, ő nem igyekezett tudomást venni róluk, tartván az ő oktatási módszerét jobbnak és eredményesebbnek. Hogy végeredményben melyik a jobb módszer, ma se merném határozottan állítani, mert mindenféle módszer alól kerültek ki olyan jeles férfaink, akik kitörölhetetlenül beírták nevüket hazánk és az emberiség történelmének legfényesebb lapjaira. Én a magam részéről akkoriban mindenesetre igen respektáltam az ő módszerét — a somfavesszőt. Óvakodva még egy pacát is ejteni az irkába, mivel azért egy „*körmös*“ dukált ki. Ez pedig abból állt, hogy a delikvens az ötujját összetéve odatartotta Czuczor uram elé, ki a somfavesszővel egyet nagyhamar ráhajított, amitől olyan melege lett

Ha üzempróbát tesz, csak
ADLER-autót
vesz.

Vezér-
képviselő: **TICHY TESTVÉREK**
AUTOMOBIL KERESKEDELMI VÁLLALAT
Budapest, VI., Liszt Ferenc-tér 5.

Egyesült erővel — uj célok felé.

**Ismeretessük meg munkánk komoly-
ságával a magyar közönséget.**

A *Vén Diákok Lapja* egyik hivatásául tüzte ki azt is, hogy az Alma Materek hagyományos légkörében egybefonódott iskolatársak szövetkezését ne csak előmozdítsa és a sajtó szavával ne csak elősegítse az új meg új egyesületek megalakulását, de *számukra megillető és méltó helyet vivjon ki a társadalmi és nemzeti életben.* Ma még csak ott tartunk, hogy — és ez is kiváló munkások kiváló eredménye — sorra megalakul minden iskola diákszövetsége.

Be kell azonban vallanunk, hogy a közönség ezt a szükségszerű tömörülést még mindig nem értékeli kellőképpen. Legtöbbször azt hiszik, hogy itt csupán bufelejtlő, pohárcsörgéses találkozások folynak évente vagy havonta és a befizetett tagsági díjak csak arra jók, hogy egy-egy fényes találkozót megrendezésére lehetővé tegyék.

Mi magunk tudjuk a legjobban, hogy nem ez a helyzet. Mi magunk látjuk innen belülről mindazt a nagyszerű munkát, mely az öregdiákok és vëndiákok nagytekintélyű vezérkarában folyik. Bátran merjük állítani, hogy *ez a munka épp oly nagy fontosságú és jelentőségű a nemzet egyetemére,* mint bármely más társadalmi megmozdulás vagy összefogás.

az ujjaknak, mintha égő parazsat rakott volna rá és kénytelen volt abba a minutumba bekapni, bármilyen gusztustalan volt is egyébként.

Hanembát, mikor mi kerültünk Czuczor uram somfavesszejével közelebbi ismeretségbe, akkor már mintha elpuhult volna az a vessző. (Nem ütött már olyan nagyot.) Vagy talán Czuczor uram karjában ernyesztette el a negyven egymásután jövő évfolyam — az erőt. A tanulás se ment már olyan eredményesen, amit konstatált is az iskola látogatására kiszállott egyházkerületi tanfelügyelő úr, mert még a zsoldárokat se tudta senki közülünk a 300 évvel előbb Szenczi Molnár predikátor úr által megírt ékes nyelvezeten elmondani. Ő ugyan csodálkozott ezen. En ma se csodálkozom.

A mi öreg Czuczor iskolamesterünket igen bántotta a dolog, de legott el is határozta, hogy ezt a dorgatóriumot kireparálja a legközelebbi iskolalátogatáskor.

Mikor a tanfelügyelő úr legközelebb bejött és a hitben való jártasságunkra lévén ismét kíváncsi, fel-

Épp ezért szükséges, hogy munkánk komolyságával ismertessük meg a közönséget. A *Vén Diákok Lapja* lehetőséget kíván nyújtani erre a fontos feladatra és *felkéri a szövetségek kiváló vezetőségeit* amelyek a legilletékesebbek rá, hogy adjanak szárnyat gondolataiknak és *fejtsék ki lapunk hasábjain* azokat a körülményeket, amelyek az iskolatársak szövetkezését szinte nélkülözhetetlenné teszik.

Igen sokan nem látják még ma sem, hogy kulturális, társadalmi és nemzeti szempontból mily beláthatatlan perspektívák bontakoznak itt ki. Ezekre kell ráeszméltetni a magyar közönséget, mert a buzgó munka eredménye csak így biztosítható és csak így állandósítható.

De még egy új probléma is megvitatásra vár. Nevezetesen az, hogy *szükséges volna-e a vëndiák szövetségek együttműködését megteremteni?* Lapunk hasábjain több ízben hirt adtunk már erről a megmozdulásról, azt azonban, hogy *mi módon képzelhető el ez az új összefogás* — csak az arra hivatottak tudják eldönteni.

Egyesült erővel kell összefognunk mindnyájunknak, hogy megújult lelkesedéssel haladhassunk új célok felé.

Meggyőződöttünk vagyunk, hogy a magyar közönség — ha meg fogja ismerni az öregdiák-szövetségek nagyrahitottságát — azok is táborunkba szállnak, akik eddig idegenkedtek a „vëndiák” eszmétől.

szólított, hogy mondjuk el az 50.-ik zsoldárt. Erre az egész osztály felállott és el kezdtük mondani:

— Aru kankaru netsisöre za...

— Hát ez mi Czuczor uram?!

Az 50. zsoldár, kérem. — Kezdjétek elujból!

Mi ujából elkezdtük mind a harmincan ütemes énekhangon: „Aru kankaru netsisöre za...”

Szegény esperes református létére majdnem keresztet vetett s hol ránk, hol Czuczorra nézett, mérlegelvén, hogy mi vagy ő bolondult-e meg. Végre megszólalt:

— Nem magyarázná meg, hogy miféle örütség, amit ezek a gyerekek hadarnak?

— Hát kérem, ez az a bizonyos 50. zsoldár, amire tetszett mondani, hogy nem vagyok képes megtanítani. Hát amint látni tetszik *visszafelé* is tudják a fiuk.

— Na hát kérem, tanító ur — szólt kifelé menve az esperes —, most pedig azt mondom, hogy jó lenne már a nyugdíj.

— Hát bizony, nagyságos uram — szólt Czuczor — a kis fizetés mellé nagyon jó lenne.

Öregdiák szövetségek és a Véndiákok Lapja.

Nagy lépéssel szökkent előre az iskolatársak szövetségének fiatal élete, — állapítják meg sorra a különféle egyesületek hivatott vezetői, akik első megjelenésétől megértő szeretettel fogadták a *Vén Diákok Lapját*.

Ma, amikor a legjelentéktelenebb mesterségnek vagy a legegyszerűbb iparágak is megvan a maga sajtóorgánuma, mely harcol az egybetartozók jogáért vagy számukra helyet biztosít a társadalomban: — csak az öregdiák szövetségek álltak sajtó nélkül és egyéb híján repülő lapokra, röpiratokra és körlevelekre voltak utalva. Ez a költséges, körülményes és semmiesetre se reprezentatív mód igen megnehezítette a tagokkal való érintkezést, az állandó kapcsolatot pedig nem tette lehetővé. Az egyesületek vezetőségei kizáróan a *napilapok szíveségére voltak utalva* ügyeik sajtó útján való előbbvitelében.

Jól látták ezt mindenütt illetékes helyeken s ez a magyarázata annak a szíves fogadlatának, melyben szerte részesült a *Vén Diákok Lapja*. Az őszi választmányi üléseken már a legtöbb szövetség tárgysorozatában ott szerepel egy új pont: a *Vén Diákok Lapjának hivatalos lappá nyilvánítása*. Ez lesz az az állandó kapcsolat, mely folyton ébrentartja a gondolatot, ápolja az egyesületi szellemet és összeköti a tagokat az egyesülettel. Az egyesületek sajtóügyi előadói lesznek azok a szervek, akik éber figyelemmel kísérve úgy a tagok, mint szövetségük életét: állandóan regisztrálják az eseményeket s irányítják a sajtópropagandát.

Nekünk csak buzdító írás ez a jövőre s remény arra, hogy e szövetségek mintájára rövidesen mindenütt valóra válik az, hogy a tagok örömmel fogadják vezetőségük intézkedését, mely a *Vén Diákok Lapját* hivatalos lapjukká fogadja s eljuttatja minden tagtárs kezébe.

Véndiák dala.

Öreg cigány, a szívem ma nagyon fáj,
Ma nekem csak régi nótát muzsikálj!
Nem tudok én beleszokni
Ebbe az új világba...
Ha már elszállt a boldogság,
Menjünk mi is utána!...
Öreg cigány, huzz egy régi nótára!

Azt huzzad, hogy: „Mért nem tudlak feledni!”
„Nem akar az ököresorda legelni...”
Azt is huzzad, hogy: „Egy rózsafám
Megszámláltam száz rózsát!...”
„Darumadár, darumadár...”
Tovarepült boldogság!...
Öregcigány, temessen el a nótád!

Agyagfalvi Hegyi István.

Használjátok a

TILIA oxigénes fogkrém.

Kapható mindenütt.

Főraktár: **TILIA LABORATORIUM**

BUDAPEST, VIII., BEZERÉDY-UTCA 3. SZ.

Négyszáz éves a mezőtúri gimnázium.

Alma Materük főnnállásának 400 éves jubileumát a jövő hónapban ünneplik meg országos megmozdulás keretében a mezőtúri öregdiákok 1800 tagot számláló szövetsége és maga az iskola. Előreláthatóan ez lesz az első ilyen irányú ünnepség, amelyet a rádió is közvetíteni fog. Az előkészületek lázasan folynak s a nagyszabású program már perenyi pontosságig kidolgozottan áll.

Szeptember 20-án — amint *Merkler József*, a szövetség ügyeinek budapesti vezetője elmondotta munkatársunknak — a 15, 20 és 30 éve végzetek találkozója és *Vécsey Artur* zenetanár 40 éves jubileumi ünnepe — hangverseny keretében — zajlik le. A nagy ünnepség másnap kezdődik, amikor is *Baltazár Dezső* püspök mond prédikációt, majd utána a piactéren lesz a nyilvános ünnepély, ahol a város polgármestere, orsz. gy. képviselője, a megye főispánja és mások, valószínűen *Klebelsberg Kunó* gr. is, ünnepi beszédet mondanak. A diszkozyülés alkalmával dr. *Bordács István* elnök, *Borsos Károly*, az iskola igazgatója, majd a volt diákok közül *Szép Ernő*, *Tábori Kornél* és mások beszélnek. A közgyűlést követő 1000 terítékes banketten felszólal *Merkler József* is, aki az ünnepség egyik leglelkesebb rendezője. A gimnázium hősi halottai emlékművének leleplezése után a temetőben megkoszorúzzák az elhalt tanárok sirjait.

Ugy az ünnepségnek, mint a diákszövetségnek leglelkesebb apostola *Bordács István* dr. elnök, Mezőtúr tisztifőorvosa, aki munkatársainak segítségével és lankadatlan buzgalommal fáradozik azon, hogy az óriásméretű keretekben tervezett ünnepség — mely Mezőturnak is nagy érdeklődéssel várt társadalmi eseménye lesz — minden tekintetben messze kimagasodjék és úgy társadalmi, valamint történelmi vonatkozásban feledhetetlen emlékeztető legyen.

Kratogén

a legjobb idegerősítő és fiatalító.

Készíti SÖFFER IMRE Aesculap gyógyszerháza
Budapest, IV., Váci-utca 61.

Murgács Kálmán harmadik nótás könyvéből

Tavas legyen, ha meghalok..

Baja Mihály

Hallgató. Tempo rubato

Murgács Kálmán

BAJA MIHÁLY

a mély hangulatok ihletett költője és ama kevesek közé tartozik, akik a magyar nóták rövid formájában is tökéletes poézist adnak. Sorai, szavai, ritmusai, szinte magukban hordják a zenét.

MURGÁCS KÁLMÁN

egyénisége mindig új formákra, új elmondásokra törekszik, idegenkedik a hétköznapiságtól s alkotásai maradó értékűek, melyek mélysége nehezebben talál utat a szívekhez.

Beszélgetés Feszty Árpád egyellen élő iskolatársával

Volt idő Magyarországon, amikor a fővárosban csak két hat osztályú reáliskola működött, egyik Pesten, a másik Budán, ahol a magyar nyelv és a hit tan kivételével mindent németül tanítottak; és volt idő — ugyancsak ez a kiegyezés előtti szomorú kor — amikor igen nagy eseményszámba ment, ha valakit középiskolába írtak szülei. Erre az időre esik a „Magyarok bejövetele“ című világhíres körkép festőjének, Feszty Árpádnak diákoskodása is. A Vén Diákok Lapja munkatársának alkalma volt beszélgetést folytatni a nagy festőművész egyellen élő iskolatársával: Bitskey Gyula ny. főjegyzőjével, a Jegyzők Árvalászi Egyesületének alelnökével, aki érdekes visszapillantást adott a hatvanas évek diákéveiről.

— Huncut volt már akkoriban is a diák — mosolygott Bitskey Gyula, amint Feszty Árpád felől kezdősködtünk. — A budai reáliskola igazgatója, akinél mi Fesztyvel együtt jártuk az alsó osztályokat, nem nagy szeretetnek örvendett a diákok között. Különösen Feszty volt az, aki szörnyen mérgelődött a szigorú direktorra. Szervezett is egy kis csoportot, tizenhét diák részvételével és egy este, úgy tizenegy felé, odavonultak az igazgató ablakai alá. Aztán Feszty vezényelt és megkezdődött a legéktelenebb macskazene, amit csak elképzelni lehet. Ney Ferenc, a szigorú igazgató másnap vizsgálatot indított és csakhamar kiderítette mind a tizenhét „macskazenész“ kilétét. A vezetőket, köztük Feszty Árpádot is kicsapatta az iskolából.

— Foglalkozott már a nagy művész abban az időben is festéssel? — kérdeztük.

— Különösebben nem, csak amit az iskolában megköveteltek. Úgyes kezű gyerek volt. Ő és Innocent Ferenc tűntek ki legjobban. Különben Innocent is híres festő lett később. Legnagyobb kompozíciója: „Antonius beszéde Caesar holtteste fölött“. De mindkettő-

jük lelkébe föltétlenül a mi két nagyszerű tanárunk: Alexy Károly és Szemlér Mihály oltották bele a művészet esiráját. Alexy maga is híres szobrászművész volt korában. Résztvett a szabadságharcban is, amiért fogságra ítélték később, majd kiszabadulva Londonban élt tíz évig s csak a hatvanas évek elején tért vissza, amikor is rajztanár lett a reálban. Kiváló ember volt. Épp úgy Szemlér is, aki az akkor még elsőrendű tantárgyat, a szépírást tanította. Ők ketten olyan kezűgyességet fejlesztettek ki a tanulók között, hogy nem csoda, ha egy Feszty és egy Innocent került ki a kezük alól. És nem csoda, ha mindnyájunknak olyan gyönyörű kezeírása lett, hogy azt öröm volt nézni. De persze már ezt nem tudja értékelni a mai generáció, amelyik jóformán mindent gépen ír. Még a szerelmesleveleket is. Akkoriban büszke voltrá a lány, hogy az ideáljának szép az írása. Nagyra viszi még — azt tartották. És úgy is volt...

Bitskey Gyula ma is a legfiatalosabb fűrgeséggel eleveníti fel azokat az emlékeket, melyek a jó barátság szálaival fűzték őt Feszty Árpádhoz, a halhatatlan magyar festőhöz, akivel a későbbi időkben is ápolta a jóbaráti viszonyt. Gyakran találkoztak Cinkotán, ahol Feszty sűrűn megfordult barátaival egy romantikus vendéglőben, melyet azóta már rég lebontottak. Valahol a „Nagy Heze“ környékén állt ez a meghitt kurtakocsmá, párszál cigány húzta benne keservesen s amikor a Mesternek kerek kedve támadt: odaült a cimbalomhoz s olyan pompásan verte ki rajta a szebbnél-szebb magyar nótákat, hogy mindenki elragadtatással esüggött a méla akkordokon.

— Hej! Szép idők... szép idők! — mondja befejezésül Bitskey Gyula, aztán még szívesen hozzáteszi: — Csak időm engedje, írok én még erről a Vén Diákok Lapjának, amelyet igen megszerettem és amelyet igen nagy fontosságúnak tartok.

H I R E K

Lapunk következő számát már csak azok címére küldhetjük, akik e hó folyamán még beküldik az előfizetési díjat. (Félévre 2 pengőt, egy évre 4 pengőt.)

Ingyen küldjük el mindazoknak Koltay Jenő kiváló diákregényét, a „Kiskadétok — nagy idöket,” akik előfizetőket gyűjtenek lapunkra

Előfizetők szerzéséért a következők részesültek könyvjutalomban:

Danzinger Dezső, Miskolc
Elek Lajos, Budapest
Ecker Lajos, Szeged
Fellner József, Mohács
Gyutay István, Miskolc
Jeszenszky Ibolya, Balassagyarmat
Kakó István, Vác
Kamacher Ferenc dr., Budapest
Kamovics Ferenc, Szeged
Kiss Bertalané, Gyula
Kovácsévics Béla, Szolnok
Kovácsévics János, Szolnok
Nemes József, Sárospatak
Tansz Elek, Nagykanizsa
Varga Mariska, Szerencs
Zorkóczy József, Budapest

A helybeliek naponta délután 2 és 4 óra között vehetik át szerkesztőségünkben (VI. Ó-utca 8. I.) a jutalmat, a vidéken lakóknak postán elküldöttük.

Üdvözölték a Vén Diákok Lapját. Napnapután hozza szerkesztőségünkhöz a posta azokat az üdvözlő leveleket, amelyek biznyságul szolgálnak arra, hogy az egész magyar társadalom szeretettel fogadta a Vén Diákok Lapját. „Mint a Nagykanizsai Felsőkereskedelmi Iskolát végzett növendékek szövetségének társelnöke b. lapunk megindítása alkalmával legszívesebben üdvözlöm a Szerkesztőséget és ama óhajomnak adok kifejezést, hogy b. lapunk minél nagyobb eredménnyel dolgozhassék a kitűzött cél érdekében. A „Vén Diákok Lapját” érdeklődéssel olvastam és máris megállapíthatom, hogy *nagy dologra van hivatva a diákszövetségek egymás közötti kapcsolatát illetőleg.* A lap jó szerk. sztését és éleliképességét mi sem bizonyítja jobban, minthogy már első számában interjút hozott a magyar kereskedelmi szakoktatás egyik legnagyobb élő tényezőjétől. Erömhöz képest támogatni fogom b. lapjukat és maradok szívélyes üdvözlőtem kifejezése mellett

kész hívük

Elek Béla cégjegyző.”

A nagyváradai hadapródiškola volt tanulól. Amint a Vén Diákok Lapjának jelentették, mozgalmat indítottak a nagyváradai hadapródiškola Budapesten élö volt tanulól, hogy az intézet egykori növendékeit szövetségbe tömöritsék. Értesülésünk szerint egyelőre csupán arról van szó, hogy az intézetnek az 1918-19 évben volt I.—IV. évfolyama alakítaná meg a szövetséget, mely fokozatosan kibövíülve esetleg magába gyűjtené majd a hadapródiškola fennállásától a román megszállásig ott járt vagy végzett iskolatársakat. A szövetség elnöke a hadapródiškola egyik régebbi parancsnoka, egy nyugalmazott magasrangu katonatiszt lenne. — Felkérésre itt közöljük, hogy a szervezkedés egyes fázisairól illetve előkészületeiről a volt hadapródiškola a Vén Diákok Lapja útján szerezhetnek értesülést, amennyiben a szervező-bizottság — megalakulása után — munkájának minden mozzanatát lapunk hasábjain öhajítja közzétenni.

Találkozók rendezöihez. Szerkesztőségünk tisztelettel kéri mindazokat az urakat, akik az év folyamán találkozóra hívják össze iskolatársaikat: sziveskedjenek lapunk számára rövid tudósítást küldeni az összejövetel lefolyásáról, a jelen voltak neveinek feltüntetése mellett, hogy azt lapunkban közölhessük. Ugyancsak kérjük a találkozók előkészítését valamint egyéb híreket is közzététel végett szerkesztőségünkkel közölni. A személyi híreket is mindenkor közreadjuk.

Pozsonyiak találkozója. Az elmúlt hetekben tartották a pozsonyi ev. liceum 1910-ben végzett növendékei találkozójukat, amelyet *Schmitt Gyula dr.* debreceni sebésztanár rendezett agilis körültekintéssel. Ez alkalommal mintegy huszan jelentek meg a baráti összejövetelen, köztük *Schwicker János*, somorjai állatorvos, *Schwicher Frigyes* a Jegyzö Árvaház főkönyvelje, *Hentsch Árpád*, a Magyar-Olasz bank cégvezetője, *Mornan János dr.* és még számosan, akiknek nagyrésze az elcsatolt területekről érkezett a fővárosba. A találkozóon oly határozatot hoztak, hogy öt év múlva ismét összejöülekeznek a volt osztálytársak, ezuttal azonban a pozsonyi Alma Mater falai között. A találkozót a cseh közigazgatási hatóságok engedélyezték.

Ötvenéves érettségi találkozó Hódmezövásárhelyen. Aug. hó 10-én, vasárnap, bensőséges hangulatban folyt le Hódmezövásárhelyen a ref. gimnázium 1880-ban érettségét tett volt tanulólinak találkozója, melyet *Soós István dr.*, ottani polgármester készített elő és rendezett meg nagy szeretettel,

A brassói kath. reálgimnázium 29 éve érettségét tett volt hallgatói közül már csak négyen-öten vannak életben, Közülük három: Makoldy Viktor főgimn. tanár, dr. Papp Vilmos ezredes orvos és dr. Pogány József, a „Községi Közlöny” szerkesztöje, Budapesten élnek s a napokban találkozóra jöttek össze a fővárosban. Ez alkalommal elhatározták, hogy 30 éves találkozójukat a jövő év folyamán Brassóban, új intézet falai közt rendezik meg s erről értesítették a még életben lévő osztálytársakat: *Zoltán Gyula* állomás főnököt és *Grünhut Alfréd* keresk. isk. tanárt, akik Erdélyben élnek. A volt osztálytársak táviratilag üdvözölték a Brassóban jelenleg is működö magyar tanári kart, köztük *Szemlér Ferenc* igazgatót, aki ma is az intézet élén áll és a brassói magyarság köztisztületben álló egyik vezére.

Megalakult a Pataki Diákok nyíregyházi fiókegyesülete. Szinte egyedülálló az a nagyarányu szervezettség, mely a Pataki Diákok taborát országszerte összefogja. A hírneves kollégium, mely annyi nagy magyart adott már az országnak, egyike hazánk legrégebb iskoláinak. Négy évszázadra visszanyuló hagyományait több ezer pataki diák örzi meleg szeretettel ma is. Ez a követésre buzdító példás összetartás egymásután teremti meg a vidék nagy városaiban a fiókegyesületet. Mint Nyíregyházáról jelentik, az ottani egyesület megszervezésén lelkesen fáradozik *Barth Ernö p. ü.* tanácsos, kinek nagyszerü munkássága mintegy négyszáz tagot tömörit az új egyesületbe. (A legelső választmányi ülésen, mely hír szerint a közeljövöben lesz, a tárgysorozatban szerepelni fog a Vén Diákok Lapjának hivatalos lappá nyilvánítása is. Az ottani vezetöség — több más szövetség mintájára — módot fog találni rá, hogy a Vén Diákok Lapját el juttassa a négyszáz főnyi fiókegyesület minden tagjához, akik így állandó és szoros érintkezést tudnak majd tartani a szövetséggel.)

Halálozás. Nagy Kálözy Sándor, a kiskunhalasi reálgimnázium testnevelö tanára, a kiskunhalasi Diákszövetség ügyvezető alelnöke életének 43. tanári működésének 22-ik évében Kiskunhalason meghalt.

Bertalan István, a kiskunhalasi reálgimnázium rendes tanára, a kiskunhalasi Zenekezdvelök Egyesületének karnagya, 40 éves korában, ottani működésének 10-ik évében Bad-Aussce-ban (Austria) meghalt.

Kövöházban kérje mindig

a Vén Diákok Lapját!

BANET VIKTOR

fehérnemügyára

Budapest, VI., Paulay Ede u. 65. Telefon 111—41.

Készít kizárólag férfifehérnemüt (ing, alsónadrág, hálöing, pyjama) legolcsöbben a legfinomabb kivöfelben.

Az Eötvös-kollégium „luxuslakosztálya” körül. Egyik budapesti napilap egész terjedelmében közölte Szabó dr.-nak, a b. Eötvös József Collégium aligazgatójának levelét, mely válasz volt az illető napilap egyik támadására, amit a kollégium ellen intézett. Az történt ugyanis, hogy az Eötvös kollégium a kultuszminiszter anyagi támogatásával egy „vendéglakosztályt” rendezett be oly céllal, hogy ott a nálunk megforduló külföldi tudósok megfelelő elszállásoláshoz jussanak. A vendéglakosztály te. mérszentesen izléses, de nem fényűző berendezésű, az illető napilapban megjelent támadás mégis fölösleges költségekkel létesített „luxuslakosztálynak” nevezte. A támadásra Szabó dr. aligazgató terjedelmes levele mindenben kimerítő választ adott, úgyhogy a vendéglakosztály körül keletkezett hullámok ezzel hihetőség végleg elültek.

A magyar katolikus papjelöltek csökkenése a Felvidéken. A Prágai Magyar Hirlap statisztikát közöl arról, hogy a Felvidéken a magyar papjelöltek száma évről-évre csökken. A statisztika keretében a magyar katolikus papnevelés megdöbbentő képet mutat. A tót papok száma emelkedik és az a helyzet áll elő, hogy a magyar plébániákat esetleg kénytelenek lesznek tót papokkal betölteni. A 198 felvidéki teológus közül mindössze ötven a magyar.

Ahol 36 közül 12 „Gyula” tett érettségit. A nevek statisztikájában érdekes adatokkal szolgál a nagyváradi premontrei gimnázium 1877-iki Értesítő-könyve. Ebben az esztendőben ugyanis az érettségi vizsgát tett 36 tanuló közül tizenkettőnek volt a keresztnéve „Gyula”. A gimnázium akkori éveiben nagy érdekesség-számba ment ez a nem mindennapos körülmény s még ma is kedvesen emlékeznek vissza rá az egykori hallgatók, akik közül — tudomásunk szerint — már csak Beöthy László felsőházi tag és Bárdossy Gyula, dr. Bárdossy Gyulának, a Budapesti Hirlap munkatársának édesatyja vannak életben. A két nagyváradi „öregdiák” erősen készül az 55 éves érettségi találkozóra és remélik, hogy a Vén Diákok Lapja útján addig még több életben lévő, volt osztálytársukat sikerül megtalálniok.

SZÖVETSÉGEK KÖZLEMÉNYEI.

Találkozók.

Zombori diákok. Szeretettel értesítjük a volt zombori (Bácska) diákokat, hogy általános találkozót rendezünk. Gimnazisták és kereskedelmisták közölgétek saját és volt diáktársaitok címét Schmidt József számv. tanácsossal Budapest, I. Ország-ház-u. 21. I. 5, ki mindenkinek válaszol.

A szegedi állami felsőkereskedelmi iskolában 1910-ben érettségizett volt iskola társaimat kérem, hogy szept. 13-án és 14-én tartandó 20 éves találkozó előkészítése végett közöljék velem a címüket. *Milotta János* Szeged, Londoni-körut 11.

Vitéz Pallaghy Dezső nyugalmazott tábornok, a volt veszprémi 31. honvéd gyalogezred utolsó ezredparancsnoka, felkéri az ezrednek háboruban résztvevő tisztjeit, allisztjeit és legénységét, hogy a 31. honvéd és népfelkelő gyalogezred bajtársi szövetségbe való összeírás végett pontos címüket jelentsék be *Endrédy Tivadar* dr. volt tartalékos főhadnagynak Budapest, IV. kerület, Ferenc-József rakpart 27. sz.

A kiskunhalasi Öregdiákszövetség f. évi nugsztus hó 9-én kitűzött havi összejevele a rossz időjárás miatt elhalasztódott és most augusztus hó 29-én fog megtartani a „Vénasszony” vendéglő külön helyiségében, VI., Csengery-u. 29. Kéretnek a tagok családtagjaikkal együtt este 8 órakor megjelenni.

Negyvenéves találkozó. Az 1890. évben a debreceni ref. tanítóképzőt végzetek 40 éves találkozója f. évi augusztus hó 27. d. e. 10 órakor lesz Hajduszentoszlon.

Iskolák közleményei.

Felvétel a szarvasi internátusba. A szarvasi ág. h. ev. gimnázium a jövő tanév elejétől megnyitja internátusát. Jelentkezni lehet a tanév elejéig. Felvilágosítást ad az igazgató. A szarvasi kétéves női kereskedelmi szaktanfolyamra szeptember 5-ig lehet jelentkezni. Később jelentkezők felvétele nehézségbe ütközhetik. Bővebb felvilágosítás az igazgatónál szerezhető.

Egyetemi hírek Pécsről. A pécsi Erzsébet tudományegyetemmel kapcsolatban két állami kollégium és az egyetemi menza működik. Férfiak számára a Nagy Lajos-kollégium (Pécs, Egyetem-utca 2.) 150 ágygal, nők részére az Erzsébet-kollégium (Pécs, Sildósi-ut 1. sz.) 65. ágygal. Az egyetemi menzán (Pécs, Rákóczi-ut 52 sz.) a napi étkezés díja 1 pengő 20 fillér. Az egyetemi menzán 200 hallgató részesül kedvezményes ellátásban. Részletes felvilágosításért a fenti címek vezetőségéhez kell fordulni.

A Collégium Medicumban bennlakó orvostanhallgató és szigorlóorvos lehet. A felvétel félévre: szeptember 16-tól december 31-ig illetve január 1-től június 30-ig történik. A kérvényeket az intézet igazgatóságához (Budapest, IX. Köztelek-u. 1.) legkésőbb szeptember 1-ig kell beadni.

A több mint 300 éves miskolci ref. reál-gimnázium a javító vizsgákat augusztus 28-án és 29-én tartja. A pótló beiratások ideje szeptember 1-én délelőtt van. Az 1930—31-iki év megnyitó ünnepélye szeptember 6-án d. e. 10 órakor lesz. Minden felvilágosítást a gimnázium igazgatója, Csorba György készséggel megad.

Szerkesztői üzenetek.

Levélben csak úgy válaszolunk és kéziratot csak akkor küldünk vissza, ha válaszbélyeg-gel ellátott borítékot kapunk mellékelül.

M. J. Szilkszó. Találkozójukról egyelőre még nem kaptunk hírt. Kísérje figyelemmel lapunkat, minden biztonnal meg fogja benne találni alkalomadtán, hogy volt osztálytársai mikorra tervezik a találkozót. Az a napilap, amelyben az érettségi után tett határozatuk szerint a találkozó felhívást közölni fogják: már rég megszűnt.

Szalay László, Veszprém. Ötlete kissé már elkészt. Majd visszatérünk rá, ha aktuális lesz. Az illető iparművésszel beszéltünk. Valóban ő készítette el a kért gímnázium most érettségizett tanulóinak azt a díszes ívet, amelynek koszorujába az osztálytársak szétvállalásuk előtt beleirták nevüket. Ezek a művészi készítésű ívek úgy készültek, hogy az eredetiről technikai uton sokszorosított példányokat nyomattak, annyit, a mennyire szükség volt. Ezt persze csak az illető évben és gimnáziumban végzetek használhatják. A jövő tanév vége előtt forduljon hozzánk időben s most fölvetett ötletét esetleg akcióvá fejlesztjük.

Murgács Kálmán legnépszerűbb dalköltő örökbecsű iredenta dalai: Szőke Tisza . . . Édesanyám ablakára . . . Csikországi fenyvesekben . . . Millió a csillag . . . Magyar huszár lelke . . . stb. stb. előadásra alkalmas husz dal, díszes keménykötésű füzetben énekre és zongorára letéve. Megrendelhető kiadóhivatalunkban. 3 pengő 20 fillér boltiár helyett 2 pengő 50 fillérért.

Vén diákok tanyája:

Vénasszony
Vendéglő

Csengery-u. és Király-u. sarkán
Király Színház közelében.

Tulajdonos **RAKOSY** ny. százados
Telefon: Aut. 199—39.

Vásároljunk **HEISBERNÉL**

**BELVÁROSI
HARISNYAFORRÁS**

Budapest, Múzeum-körut 31
(Múzeummal szemben.)

Amatőr zeneszerző. Dalairól addig nem mondhatunk véleményt, amíg csak be nem küldi őket. Arra azonban már most utalunk, hogy mi csupán oly zeneszerzeményekkel foglalkozunk esetleg, amelyek lapunk irányával megegyeznek. Ha van vendiák nótája, szívesen átnézzük és még felülbíráltatjuk. Esetleg közöljük is.

„**Tollforgató**“ **Nyiregyháza.** Örömmel fogadjuk jelentkezését, az természetes. Inkább cikkekre lesz szükségünk. Novelláit — ajánljuk — szépirodalmi lapoknak juttassa. De ha akad köztük diák-vonatkozásu, ha megüti a mértéket, közöljük. Megkérjük arra is, hogy a helyi öregdiákhíreket szíveskedjék esetenként velünk közölni. Elegendő, ha nyersen megírja, csupán a tényeket közölve.

Kiadóhivatal üzenetei

Értesítjük előfizetőinket, hogy szerkesztőségünk és kiadóhivatalunkat Budapest, VI., Ó-utca 8. szám I. em. alá helyeztük át és ezentul minden ügyben erie a címre kérjük a közléseket. A szerkesztőség hivatalos óráit naponta d. u. 2—4 óra között tart. Egyuttal ismételtlen kérjük lapunk barátait, hogy az előfizetési díjat a Vén Diákok Lapja számlájára, Nemzeti Hitelintézethez (Budapest, Vilmos császár-ut 25.) mielőbb küldjék be.

Mái lapszámunkhoz postabefizetési csekket melléeltünk és arra kérjük lapunk barátait, hogy a csekély előfizetési díjat annak felhasználásával mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy következő számunk emiatt elmaradjon. Folyószámlája „A Vén Diákok Lapjának“ a Nemzeti Hitelintézetnél (Budapest, VI., Vilmos császár-ut 25. sz. alatt) van, ahova postautalvánnyal is beküldhető az előfizetési díj. Minden pénzküldeményre szíveskedjék ráírni, hogy a „V. D. L. előfizetési díja.“

Előfizetési felhívás.

A VÉN DIÁKOK LAPJA

a „vlt iskolatársak“ szövetségeinek havonta kétszer megjelenő folyóirata. Hasábjain az Alma Materek és egykori növendékeik találkoznak s így lehetővé válik a legszorosabb kapcsolat megteremtése nemcsak az intézetek, iskolák volt tanulói között, de hajdani iskolatársait bárki könnyen megtalálhatja, amennyiben lapunkat ugy Csonka-Magyarország, mint az elcsatolt területek öregdiákjai olvassák.

Hézagpótló és eredeti ujság a „Vén Diákok Lapja“ melyet nem nélkülözhet senki, aki egykori osztálytársaival a kapcsolatot újból meg akarja teremteni.

Iskoláknak, intézeteknek és diák-szövetségeknek hathatós támogatója lesz lapunk, amelynek segítségével a szövetségek és egyesületek munkája lényegesen leegyszerűsödik.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

1. Magánosoknak:

egész évre 4 pengő
fél „ 2 „

Öregdiák egyesületeknek:

és iskolának, amennyiben csoportos illetve egy tömegben való előfizetésről van szó:

egész évre 3 60 pengő
fél évre 1 80 „

Egyes szám ára pályaudvarokon és újságelárusító helyeken
20 fillér

A magyar közönség szíves párt fogását kéri a *Kiadóhivatal.*

Hangját szebbé

Skáláját tökéletesebbé

Technikáját mesterivé fejlesztí

ANHEUER OTTÓ

v. bécsi hangképző ének-mester. —

Saját énekkadémiájából 32 tanítvány működik európai és amerikai opera és operette színpadokon Magyar, német, olasz, francia dolog és áriák perfekt betanítása

Andrássy-ut 24. III. 9.

Kérjük igen tisztelt olvasóinkat, szíveskedjenek barátaik és ismerőseik figyelmét felhívni a

Vén Diákok Lapjára.

Mutatványszámot készséggel és ingyen küld a kiadóhivatal.

Kiadásért felelős: Zámbo Aurél.

Nyomta: Fráter és Társa könyvnyomdája, Budapest, VII., Akácfa-utca 13.

Telefon: J. 406—20.

Vén diákok tanvája:

VÉNASSZONY VENDÉGLŐ

Csengery-u és Király-usarkán

(Király Színház közelében)

Tulajdonos:

RAKOSY ny. százados

Telefon: Aut 199—39

Márer

egyenruházati intézete

Budapest, VIII., Baross-tér 9. Tel.: J. 321—78.
(a keleti p. u. érkezési oldalával szemben.)

Magyarországon a legjobban ismert egyenruházati cég és a legolcsóbb beszerzési forrás. Az összes egyenruházati és felszerelési cikkek nagy raktára.

Gyárt: sapkákat.

Készít: egyenruházati és polgári ruhákat mérték szrint.

Németet és franciát

perfektül tanít, diákokkal correpetál főiskolai hallgató.
Budapest, I., Királyhágó-u. 5/b II.

Balla Artur szénnagykereskedése

Budapest, V, Bálvány-u. 13. Tel. Aut. 255—60.

Szén, kox és tűzifa

— wagon- és fuvarszámra. —

Ha elegánsan akar öltözködni,
csak

J á k ó M i k l ó s

uriszabó szalonjában dolgoztat.
IV., Semmelweis-u. 14. I. em.

Műtárgyak

kiváló magyar festőművészek képei alkalmi áron kaphatók

Róna Miklós

műkereskedésében
Budapest, VII. Kertész-u. 44.